

رای شماره ۳۰۴۸ مورخ ۱۴۰۰/۱۱/۱۹ هیأت عمومی دیوان عدالت اداری

بسم الله الرحمن الرحيم

شماره دادنامه: ۱۴۰۰۰۹۹۷۰۹۰۵۸۱۳۰۴۸

تاریخ دادنامه: ۱۴۰۰/۱۱/۱۹

شماره پرونده: ۰۰۰۳۷۰۵

مرجع رسیدگی: هیأت عمومی دیوان عدالت اداری

متقاضی: رئیس کل دادگستری استان آذربایجان شرقی

موضوع شکایت و خواسته: رفع ابهام از رای شماره ۶۰۱- ۱۳۸۹/۱۲/۹ هیأت عمومی دیوان عدالت اداری (و رای اصلاحی آن به شماره ۷۳-۱۳۹۸/۱/۲۷) و همچنین رای شماره ۱۹۵۶-۱۹۵۷ مورخ ۱۳۹۹/۱۲/۱۹ هیأت عمومی دیوان عدالت اداری

گردش کار: هیأت عمومی دیوان عدالت اداری در مقام رسیدگی به تقاضای ابطال بخشنامه شماره ۱۳۸۷/۴/۱۲-۳۳۵۵۳ سازمان امور مالیاتی کشور و به موجب رای شماره ۶۰۱- ۱۳۸۹/۱۲/۹ و رای اصلاحی به شماره ۷۳-۱۳۹۸/۱/۲۷ اعلام کرده است که: «نظر به اینکه مصادیق حقوق و مزایای مشمول کسر مالیات، موضوع ماده ۸۲ قانون مالیاتهای مستقیم در ماده ۸۳ همان قانون به عنوان مزایای مربوط به شغل احصاء شده است و خدمات و تسهیلات رفاهی که در ماده ۴۰ قانون الحاق موادی به قانون تنظیم بخشی از مقررات مالی دولت (۱۳۸۰/۱۱/۲۷) مصوب ۱۳۸۴/۸/۱۵ مجوز پرداخت دارد مزایای مربوط به شاغل بوده و داخل در عناوین حقوق و مزایای مذکور در ماده ۸۳ قانون مالیاتهای مستقیم نمی‌باشد، بنابراین وجوه پرداختی به حقوق بگیران، تحت عناوین مهدکودک، یارانه غذا، ایاب و ذهاب، بن کالا و... به عنوان مصادیق ماده ۴۰ قانون مالذکر، موضوعاً از شمول احکام مواد ۸۲ و ۸۳ قانون مالیاتهای مستقیم خارج بوده و نظریه شماره ۲۵۶/۲۰۱۰۰- ۱۳۸۹/۱۰/۶ دیوان محاسبات کشور هم در تایید مراتب

می‌باشد. النهایه بخشنامه مورد اعتراض خلاف قانون و خارج از حدود اختیارات سازمان امور مالیاتی کشور تشخیص و به استناد قسمت دوم اصل ۱۷۰ قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران و بند یک ماده ۱۹ و ماده ۴۲ قانون دیوان عدالت اداری ابطال می‌گردد.» این هیأت همچنین در مقام رسیدگی به تقاضای ابطال بخشنامه شماره ۸۰/۹۸/۲۰۰-۱۳۹۸/۸/۲۷ سازمان امور مالیاتی کشور و به موجب رای شماره ۱۹۵۶-۱۹۵۷ مورخ ۱۳۹۹/۱۲/۱۹ و با استناد به مفاد آرای صدرالاشاره اعلام کرده است که : «... با توجه به اینکه در بخشنامه شماره ۸۰/۹۸/۲۰۰-۱۳۹۸/۸/۲۷ سازمان امور مالیاتی کشور که در مقام ابلاغ دادنامه اصلاحی رای مذکور صادر شده، وجوه پرداختی به کارکنان دولت منحصر به عناوین مهد کودک، یارانه غذا، ایاب و ذهاب و بن کالا شده و عبارت «و...» که بیانگر تمثیلی بودن عناوین فوق می‌باشد، حذف شده است، بخشنامه مذکور خلاف قانون و خارج از اختیار وضع شده و مستند به بند ۱ ماده ۱۲ و مواد ۸۸ و ۱۳ قانون تشکیلات و آیین دادرسی دیوان عدالت اداری مصوب سال ۱۳۹۲ از تاریخ تصویب ابطال می‌شود.» به دنبال صدور آرای مزبور، رئیس کل دادگستری استان آذربایجان شرقی به موجب نامه شماره ۱۴۰۰/۹/۲۵-۱/۱۷۹۶۵/۹۰۱۱ تقاضای رفع ابهام از رای شماره ۶۰۱-۱۳۸۹/۱۲/۹ (و رای اصلاحی آن به شماره ۱۳۹۸/۱/۲۷-۷۳) و همچنین رای شماره ۱۹۵۶-۱۹۵۷ مورخ ۱۳۹۹/۱۲/۱۹ هیأت عمومی دیوان عدالت اداری را از دیوان عدالت اداری خواستار شده که حسب پیشنهاد مورخ ۱۴۰۰/۱۰/۷ معاون قضایی دیوان عدالت اداری در امور هیأت عمومی و هیأت‌های تخصصی به رئیس دیوان عدالت اداری، موضوع رفع ابهام از آرای مذکور برای بررسی به هیأت تخصصی مالیاتی بانکی دیوان عدالت اداری ارجاع شد و پس از طرح موضوع در جلسه مورخ ۱۴۰۰/۱۰/۱۹ آن هیأت، رئیس هیأت تخصصی مالیاتی بانکی به موجب نامه مورخ ۱۴۰۰/۱۰/۲۵ نظریه مشورتی اعضای هیأت تخصصی را درخصوص رفع ابهام از آرای صدرالاشاره هیأت عمومی به معاون قضایی دیوان عدالت اداری در امور هیأت عمومی و هیأت‌های تخصصی منعکس کرد و مشارالیه نیز پس از دریافت نظریه مزبور، به موجب نامه مورخ ۱۴۰۰/۱۱/۵ به رئیس دیوان عدالت اداری اعلام کرده است که : «...با توجه به اینکه براساس ماده ۱۲۲ قانون تشکیلات و آیین دادرسی دیوان عدالت اداری مصوب سال ۱۳۹۲: «... موارد سکوت در این قانون به ترتیبی است که در قانون آیین دادرسی دادگاه‌های عمومی و انقلاب (در امور مدنی) و قانون اجرای احکام مدنی مقرر شده است» و به موجب ماده ۲۷ قانون اجرای احکام مدنی مصوب ۱۳۵۶/۸/۱: «اختلافات راجع به مفاد حکم همچنین اختلافات مربوط به اجرای احکام که از اجمال یا ابهام حکم یا محکوم‌به حادث شود، در دادگاهی که حکم را صادر کرده رسیدگی می‌شود» و بر مبنای موازین قانونی مذکور، رفع ابهام از آرای هیأت عمومی دیوان عدالت اداری در صلاحیت خود هیأت عمومی است، بر همین اساس مراتب جهت صدور دستور مقتضی درخصوص طرح موضوع رفع ابهام از آرای فوق در جلسه هیأت عمومی دیوان عدالت اداری، خدمت حضرتعالی ارایه می‌شود.» پس از موافقت رئیس دیوان عدالت اداری با مفاد نامه مزبور در تاریخ ۱۴۰۰/۱۱/۹، موضوع در دستور کار هیأت عمومی قرار گرفت.

هیأت عمومی دیوان عدالت اداری در تاریخ ۱۴۰۰/۱۱/۱۹ به ریاست معاون قضایی دیوان عدالت اداری در امور هیأت عمومی و با حضور معاونین دیوان عدالت اداری و روسا و مستشاران و دادرسان شعب دیوان تشکیل شد و پس از بحث و بررسی با اکثریت آراء به شرح زیر به صدور رای مبادرت کرده است.

رای هیأت عمومی

براساس ماده ۱۲۲ قانون تشکیلات و آیین دادرسی دیوان عدالت اداری مصوب سال ۱۳۹۲ : «... موارد سکوت در این قانون به ترتیبی است که در قانون آیین دادرسی دادگاه‌های عمومی و انقلاب (در امور مدنی) و قانون اجرای احکام مدنی مقرر شده است» و به موجب ماده ۲۷ قانون اجرای احکام مدنی مصوب ۱۳۵۶/۸/۱ : «اختلافات راجع به مفاد

حکم همچنین اختلافات مربوط به اجرای احکام که از اجمال یا ابهام حکم یا محکوم به حادث شود، در دادگاهی که حکم را صادر کرده رسیدگی می‌شود» و بر مبنای موازین قانونی مذکور، رفع ابهام از آرای هیأت عمومی دیوان عدالت اداری در صلاحیت خود هیأت عمومی است. ثانیاً: با توجه به اینکه هیأت عمومی دیوان عدالت اداری قبلاً و به موجب رای شماره ۱۳۹۹/۱۲/۱۹-۹۹۰۹۹۷۰۹۰۵۸۱۱۹۵۶ اعلام کرده است که چون وجوه پرداختی به حقوق بگیران تحت عناوین مهد کودک، یارانه غذا، ایاب و ذهاب، بن کالا و ... به عنوان مصادیق ماده ۴۰ قانون الحاق موادی به قانون تنظیم بخشی از مقررات مالی دولت مصوب ۱۳۸۴/۸/۱۵ به عنوان عناوین خارج از شمول احکام مواد ۸۲ و ۸۳ قانون مالیاتهای مستقیم واجد جنبه تمثیلی و غیرحصری هستند و بر همین اساس نیز حکم به ابطال بخشنامه شماره ۱۳۹۸/۸/۲۷-۸۰/۹۸/۲۰۰ سازمان امور مالیاتی کشور به دلیل حذف عبارت «و...» صادر کرده است، بنابراین با توجه به نظر هیأت عمومی دیوان عدالت اداری در خصوص تمثیلی بودن عناوین فوق و عدم صلاحیت قانونی این هیأت برای تعیین عناوین مزبور، رای شماره ۱۳۸۹/۱۲/۹-۶۰۱ (و رای اصلاحی آن به شماره ۱۳۹۸/۱/۲۷-۷۳) و همچنین رای شماره ۱۹۵۶-۱۹۵۷ مورخ ۱۳۹۹/۱۲/۱۹ هیأت عمومی دیوان عدالت اداری از نظر هیأت عمومی دیوان عدالت اداری واجد ابهام تشخیص داده نشد و موجبی برای رفع ابهام از آنها وجود ندارد. /

مهدی دربین

هیأت عمومی دیوان عدالت اداری

معاون قضایی دیوان عدالت اداری